

19.09.14

HØRINGSUTTAELSE OM FORSLAG TIL ENDRINGER AV MOTORFERDSELLOVEN MED FORSKRIFT

Det vises til høringsbrev av 10. juli 2014 med forslag til endringer i motorferdselloven og motorferdsselforskriften.

Høringsforslaget er begrenset til såkalt ”fornøyleskjøring”. For innbyggere i Kautokeino omhandler skuterkjøring langt mer enn dette, og er det behov for å regulere motorferdselen på en måte som ivaretar viktige samfunnsinteresser, utmarksnæringer og så videre.

Kommunen ser behov for å regulere motorferdselen i henhold til plan- og bygningsloven, herunder nyttekjøring. I noen tilfeller vil det også være ønskelig å tillate organiserte turer (f eks i regi av reiselivsbedrifter, turer for handikappede eller lignende), uten at det åpnes for et slikt løypetilbud som forslaget legger opp til.

Lokaldemokratiet bør få mulighet til å finne løsninger for regulering av motorferdsel som er tilpasset de lokale forhold og behov.

Endringsforslagene til motorferdselloven

Motorferdselloven § 4a nytt annet ledd – hjemmel for skuterløyper

Kautokeino kommune foreslår at «etablere» endres til «tillate» i forslag:
«Departementet kan i slik forskrift gi kommuner myndighet til å tillate løyper for kjøring med snøscooter på vinterføre. Forskriften kan omfatte nærmere regler om kommunens bruk av myndigheten.»

Gjelder i tilfeller andre vil være andre initiativtakere enn kommunen som vil etablere og drifte løyper (foreninger, skuterklubber, reiselivsoperatører).

Motorferdselloven § 4a nytt tredje ledd – forbudsområder

Det bør derimot presiseres at det er adgang til å regulere motorferdselen også innenfor verneområdet i den utstrekning *verneforskriften* åpner for slik ferdsel.

Snøskuterløyper kan ikke sammenliknes med en rekke andre tiltak som av gode grunner forbyr i foreslåtte verneområder. Snøskuterløypene etterlater ingen varige spor eller skader

Motorferdselloven § 4 c endres: «nødvendig person- og godstransport til og fra faste bosteder og i jordbruks-, skogbruks-, reindriftsnæring og utmarksnæring.»

Utmarksnæringsutøvere har behov for å benytte kjøretøy i forbindelse med nødvendig transport på lik linje med de andre næringer, loven vil være diskriminerende overfor utmarksnæring hvis ikke den endres slik at den ivaretar utmarksnæring.

Forslag om å oppheve motorferdselloven § 5 tredje ledd oppheves med overgangsbestemmelse

Seks års overgangsperiode bør være tilstrekkelig tid for dette. Kautokeino kommune påpeker at departementet bør åpne i forskriftene for at kommuner som allerede har etablerte løyper etter § 5 i gjeldende forskrifter, kan angi løypene i arealdelen i kommuneplan uten ytterligere planprosesser. Det vil føre til unødvendig ressursbruk og byråkrati å gjennomføre ytterligere planprosesser. Løypene i har allerede vært i 30 år i Kautokeino og en full prosess etter plan- og bygningslovens regler kan koste en mill for kommunen.

Endringsforslag til motorferdsloven § 4a tredje ledd - forskrift om bruk av løypene

Kautokeino kommune mener dette pålegger kommunen en detaljregulering som i mange tilfeller vil være helt unødvendig og lite hensiktsmessig.

Når det gjelder regulering av tidspunkter for kjøring mener kommunen det må være opp til kommunen å vurdere behovet for å regulere dette i forbindelse med de spesifikke strekninger som er tillatt.

Kommunen må kunne lage bestemmelser om hvor langt fra scooterløypa kan en raste/sette opp leir og så videre. I tillegg må kunne lage bestemmelse om kjøring på vann og leir ved vann.

Hensyn ved tillatelse til løyper

Kommunene skal gjøre en *avveining* og sikre at friluftsliv, naturmangfold, boliger, hytter og kulturmiljø blir tilstrekkelig ivaretatt, men det må nødvendigvis aksepteres en viss grad av ulemper der løypene befinner seg.

Forslag til opphevelse av motorferdsloven § 8

Kommunen støtter departementets vurdering om å oppheve § 8, og at isfiskeløyper innordnes i de rekreasjonsløypene loven nå gir adgang til.

Forslag til endring av motorferdsloven § 9

Kautokeino kommune sterkt uenig forslaget til § 9 i motorferdsloven, som gir fylkesmennene adgang til å nedlegge forbud mot regulerte løyper i tidsrom eller i områder. Det vil innebære å sette den vedtatte areal-/reguleringsplanen til side. Dersom fylkesmannen (eller andre statlige instanser) mener de aktuelle hensyn ikke er tilstrekkelig ivaretatt i planen, er det innsigelsesinstituttet etter plan- og bygningsloven som er fylkesmennes verktoy.

Kommunen finner det ikke akseptabelt at fylkesmennene gjennom en slik bestemmelse ensidig kan tilsidesette vedtatte planer.

Kommunen mener videre at det ikke skal forskriftsfestes et generelt forbud mot at skuterløyper kan holdes åpne også etter 5. mai dersom snøforholdene fortsatt tillater det, og hensynet til vilt eller tamrein ikke nødvendigvis gjør tidlig stenging. Regulering av motorferdsel etter 5 mai bør ligge hos kommunen.

AVGRENSNING TIL BESTEMTE BRUKERGRUPPER – BOSTEDSBASERTE BEGRENSNINGER

Et viktig spørsmål for en del kommuner, grunneiere og skuterklubber er adgangen til å avgrense trafikkmengden i løypene, herunder forbeholde løypene til lokalbefolkningen eller medlemmer. Ønsker og behov for å sette eventuelle begrensninger vil variere mellom kommunene. Noen steder vil formålet med skuterløypene først og fremst være å gi innenbygdsboende et fritidstilbud, mens det andre steder er et viktig formål å øke utvekslingen av skutertrafikk mot f eks Sverige eller nabokommuner, og hvor løypene også er et tiltak for å tiltrekke seg turister. I noen tilfeller er det grunneiere som vil sette slike vilkår for å samtykke til skuterløyper over sin eiendom, men man kan også se for seg at skuterklubber som drifter løypene ønsker å forbeholde tilbudet til egne medlemmer.

Er kommunalt bostedskrav diskriminering i EØS-rettslig forstand?

Kommunen mener at for de tilfeller hvor bostedsbegrensningen eventuelt fastsettes i kommunal regi, er ikke nødvendigvis diskriminerende i EØS-rettslig forstand, så lenge alle som bor i kommunen er omfattet uavhengig av nasjonalitet.

Bostedskrav for tilgang på rettigheter forekommer også i lovverket for øvrig. Fjelleva § 23 krever bopel i Norge for rett på jakt i statsallmenning. For jakt på annen statsgrunn kreves norsk statsborgerskap eller ett års botid i Norge, jf. viltloven § 31. Lakse- og innlandsfiskeoven krever bopel i Norge siste år. Finnmarksloven § 23 er et annet eksempel på at tildeling av særskilte rettigheter er forbeholdt med personer med lokal tilknytning.

BRUKERBETALING

Departementet foreslår å åpne for brukerbetaling, men går i merknadene ikke nærmere inn på dette. Det bør være opp til kommunen å fastsette eventuell brukerbetaling. Det kan være aktuelt med ulike mottakere - eventuell fordeling av - slik brukerbetaling, avhengig av om det er kommunen eller eksterne aktører som drifter løypene.

Kautokeino kommune anmoder at dagens årsavgift og avgift på bensin tilføres kommunen der scooterens eier er bosatt. Avgiften brukes til merking, vedlikehold av scooterløyper.

GEBYR FOR SAKSBEHANDLING AV MOTORFERDSELSSAKER

Kommunen behandler en stor mengde søknader om motorferdsel også innenfor gjeldende regelverk, og bruker mye saksbehandlingsressurser på dette. Derfor bør det være hjemmel i

motorferdselloven for å kunne kreve inn saksbehandlingsgebyr, slik det er for en rekke andre typer søknader som krever kommunal eller annen offentlig søknadsbehandling. Reguleringer i forhold til sakstyper som skal betale gebyr og eventuelt hvilken fritas må være opp til kommunen.

Et slikt gebyr vil styrke saksbehandlingskapasiteten i kommunene, og trolig også bidra til å redusere antallet søknader som har liten mulighet til å få tillatelse, eller som er av mindre viktighet for søkeren.

Hilsen

Isak Mathis O Hætta

Kautokeino kommune